

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobců: **a) NESEHNUTÍ Brno, o.s.**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 18, **b) MUDr. F. P.**, **c) Mgr. V. P.**, oba bytem XXX, **d) Doc. RNDr. M. B., Ph.D.**, bytem XXX, **e) RNDr. L. B.**, bytem XXX, **f) F. N.**, **g) Mgr. L. N.**, oba bytem XXX, **h) R. V.**, **ch) J. V.**, oba bytem XXX, **i) Radim Blatný**, bytem Brno, Černohorská 32A/297, **j) Ing. J. V.**, bytem XXX, **k) I. V.**, bytem XXX, všichni zastoupeni Mgr. Sandrou Podskalskou, advokátkou se sídlem Brno, Dvořákova 13, proti žalovanému: **Ing. arch. M. T.**, autorizovaný inspektor, bytem XXX, zastoupen JUDr. Pavlem Čapčuchem, advokátem se sídlem Brno, Orlí 18, za účasti: **Heršpická – správa nemovitostí, spol. s r. o.**, se sídlem Brno, Strážní 7, zastoupena JUDr. Ivanou Dreslerovou, advokátkou se sídlem Ponávka 2, Brno, v řízení o žalobě proti certifikátu žalovaného ze dne 23. 3. 2010, č.j. 711007,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Po právní moci tohoto usnesení bude žalobcům vrácen soudní poplatek, zaplacený z podané žaloby a z návrhu na vydání předběžného opatření v částce 2500,- Kč, a to k rukám zástupkyně žalobců Mgr. Sandry Podskalské, advokátky.

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení žalovaným vydaného podle § 117 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. a § 10 vyhlášky č. 526/2006 Sb. certifikátu ze dne 23. 3. 2010 č.j.: 711007, kterým žalovaný prohlašuje, že jako autorizovaný inspektor, příslušný dle ustanovení § 149 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen „stavební zákon“), přezkoumal projektovou dokumentaci a připojené doklady z hledisek uvedených v § 111 odst. 1 a 2, provedl zkrácené stavební řízení ve smyslu § 117 stavebního zákona a stvrzuje, že stavba „Brno-Ivanovice, Obchodní centrum-Hobby Market“ na pozemcích č. parc. 965/1, 965/112, 965/138, 965/139, 965/140, 965/142, 965/143, 965/150, 965/152, 965/154, 965/155, 965/158, 965/159, 965/160, 965/161, 965/162, 965/164, 965/171, 965/206, 965/274, 1126/2, 1126/4, 1126/5, 1126/12, 1126/13, 1126/23 a 1126/33 vše v k. ú. Ivanovice může být podle ověřené dokumentace a připojených dokladů po právu provedena.

Městský soud v Praze svým usnesením č.j. 8A 131/2010-34 ze dne 11. srpna 2010 tuto žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že ve věci nejsou dány podmínky řízení, protože certifikát autorizovaného inspektora není rozhodnutím orgánu veřejné správy. Soud konstatoval, že činnost autorizovaného inspektora není výsledkem veřejnoprávního postupu, nýbrž plněním ze soukromoprávní smlouvy. Autorizovaný inspektor není správním orgánem podle definice § 4 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, nýbrž odborně způsobilou osobou, která z titulu své funkce (srov. § 143 a násl. stavebního zákona) poskytuje odborné činnosti ve výstavbě. Certifikát je svou povahou odborným stanoviskem vypracovaným pro stavebníka, které nemá bezprostřední právní závaznost ani přímé právní účinky. Vzhledem k tomu Městský soud v Praze žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního.

Toto rozhodnutí Městského soudu v Praze bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 99/2010-71 ze dne 15. 2. 2011, který dospěl k závěru, že certifikát autorizovaného inspektora oznámený stavebnímu úřadu podle ust. § 117 odst. 1 stavebního zákona je nutno považovat za správní akt zakládající veřejná subjektivní práva, a že je tedy soud rozhodující ve správním soudnictví povinen posoudit, jaké kontrolní mechanismy přicházejí v jeho případě v úvahu.

Městský soud v Praze usnesením č.j. 8 A 131/2010-93 ze dne 21. 4. 2011 žalobu opět odmítl, když dospěl k závěru, že má-li certifikát autorizovaného inspektora povahu rozhodnutí podle ust. § 67 soudního řádu správního, pak je proti němu přípustné odvolání, o němž bude rozhodovat nadřízený správní orgán. Podanou žalobu je tedy třeba považovat za opravný prostředek v rámci správního řízení, a orgánem příslušným k rozhodnutí o něm je Ministerstvo pro místní rozvoj, které podle zákona vykonává nad činností autorizovaných inspektorů dozor. Městský soud proto současně s odmítnutím žaloby věc postoupil tomuto ministerstvu k vyřízení opravného prostředku.

Rovněž toto usnesení bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem, a to rozsudkem č.j. 9 As 82/2011-186 ze dne 6. 9. 2011. Nejvyšší správní soud tu dospěl k závěru, že certifikát vystavený autorizovaným inspektorem není přezkoumatelný v odvolacím řízení podle správního řádu, žaloba ve správním soudnictví podaná proti tomuto certifikátu je přípustná a městský soud je povinen se jí meritorně zabývat.

Městský soud v Praze v dalším řízení zjistil, že zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodoval ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 227/2010, jež se rovněž týká certifikátu autorizovaného inspektora, byť vydaného ohledně jiné stavby. Zvláštní senát usnesením č.j. Konf 25/2012-9 ze dne 6. 9. 2012 rozhodl tak, že žádná ze stran kompetenčního sporu [tj. ani Městský soud v Praze, ani Ministerstvo pro místní rozvoj], není příslušná vydat rozhodnutí ve věci žaloby proti certifikátu autorizovaného inspektora ze dne 8. 3. 2010, č.j. 711005.

Zvláštní senát se neztotožnil se závěry, k nimž dospěl Nejvyšší správní soud ve svých dřívějších rozhodnutích, a konstatoval, že činnost autorizovaného inspektora není činností správního orgánu, ale že jde o činnost soukromé osoby na základě soukromoprávní smlouvy, a že certifikát autorizovaného inspektora nelze v důsledku tohoto závěru považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 soudního řádu správního již

proto, že certifikát není úkonem správního orgánu. Nadto certifikát sám o sobě nezakládá žádná práva a povinnosti. Proto Ministerstvo pro místní rozvoj není příslušné rozhodnout o odvolání proti němu a současně není ani soud ve správním soudnictví příslušný rozhodnout o žalobě dle § 65 soudního řádu správního. Žádná ze stran kompetenčního sporu tak není příslušná vydat rozhodnutí.

Městský soud v Praze se v dalším řízení řídil právním názorem, vyjádřeným zvláštním senátem v uvedeném usnesení, ač bylo vydáno v jiné věci, neboť tato jiná věc je svou podstatou zcela shodná s věcí projednávanou pod sp. zn. 8 A 131/2010, protože v obou případech jde o žalobu proti certifikátu autorizovaného inspektora.

Městský soud tedy shodně se zvláštním senátem konstatoval, že autorizovaný inspektor není správním orgánem a jím vydaný certifikát není rozhodnutím správního orgánu (§ 67 správního řádu, § 65 soudního řádu správního), ale plněním ze soukromoprávní smlouvy. Pak ovšem nelze tento akt autorizovaného inspektora úspěšně napadnout žalobou podle ust. § 65 a násl. soudního řádu správního. Za tohoto stavu věci vůbec není dána působnost a pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví, žalobu tak nelze projednat pro nedostatek podmínek řízení, a soudu proto nezbylo, než ji odmítnout podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Pro úplnost městský soud poukazuje na to, že zvláštní senát se ve svém rozhodnutí ze dne 6. 9. 2012 zabýval i otázkou obrany proti vzniku práva stavby, opírajícímu se o certifikát vydaný bez splnění zákonných podmínek. Zvláštní senát dospěl k závěru, že všechny osoby (např. opomenutí sousedé coby osoby, které by byly účastníky, kdyby se vedlo stavební řízení), které by mohly být dotčeny vznikem práva stavby na základě oznámení doprovázeného certifikátem, mohou využít postupu podle § 142 správního řádu. Toto ustanovení upravuje zvláštní řízení o určení právního vztahu.

Podle § 142 správního řádu rozhodne správní orgán na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Věcně a místně příslušným orgánem k rozhodnutí bude dle § 11 správního řádu stavební úřad určený místem stavby, o kterou bude spor veden. Navrhovatel se v takovém řízení bude nejspíše domáhat toho, aby stavební úřad určil, že stavebníkovi právo provést stavbu nevzniklo. Podání návrhu na zahájení takového řízení o určení právního vztahu není omezeno žádnou lhůtou. Výsledkem řízení je pravomocné rozhodnutí, které musí stavební úřad vydat ve lhůtách dle § 71 správního řádu, tj. bez zbytečného odkladu, jinak zpravidla do 30 dnů. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu je pak dále možné se odvolat běžným způsobem, případně proti rozhodnutí o odvolání podat žalobu ke správnímu soudu dle § 65 soudního řádu správního. V případě nečinnosti stavebního úřadu lze využít žalobu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 soudního řádu správního. V případě, že stavební úřad během řízení dle § 142 správního řádu shledá, že certifikát byl vydán bez splnění zákonných předpokladů, zejména neoprávněnou osobou, na základě nezákonného postupu, v rozporu s územně plánovací dokumentací, bez souhlasných závazných stanovisek všech dotčených orgánů nebo bez souhlasných vyjádření všech osob, které by byly účastníky stavebního řízení, nevypořádal řádně námitky potenciálních účastníků stavebního řízení, resp. nepředložil nevypořádané rozpory stavebnímu úřadu atd., vydá stavební úřad deklaratorní rozhodnutí o tom, že

stavebníkovi právo provést stavbu nevzniklo. Následně by stavební úřady jako orgány státního dozoru ve věcech územního plánování a stavebního řádu mohly postupovat dle § 171 stavebního zákona a vyzvat stavebníka ke zjednání nápravy nebo rozhodnutím uložit povinnost zjednat nápravu v přiměřené lhůtě. Není dále vyloučeno ani nařízení odstranění stavby dle § 129 či kontrolní prohlídka stavby dle § 134 stavebního zákona a v jejím důsledku postup dle odst. 4 tohoto ustanovení. Nedostatky v činnosti autorizovaného inspektora může vyřešit Ministerstvo pro místní rozvoj rovněž jako orgán dozoru dle § 171, a to rozhodnutím o odvolání autorizovaného inspektora podle § 144 odst. 2 stavebního zákona. Konečně pak v těch případech, které nesnesou odkladu, může ten, kdo navrhuje postup podle § 142 správního řádu požádat současně s návrhem, aby správní orgán rozhodl o předběžném opatření (§ 61 správního řádu), zejména tedy o to, aby stavebníkovi bylo nařízeno okamžitě zastavit provádění stavby. O takové žádosti musí správní orgán rozhodnout do 10 dnů; může samozřejmě rozhodnout i bez návrhu, z úřední povinnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 soudního řádu správního, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. září 2012

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu